

N. ΓΡ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητή Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

**ΠΤΥΧΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ-ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ
ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΩΝ**

ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αναμφίβολα το ελληνικό πνεύμα έκανε την παρουσία του με εμφανή και έντονο τρόπο σ' όλες τις μεγάλες και γενναίες εκφάνσεις του ευρωπαϊκού και γενικότερα του δυτικού πολιτισμού. Θα έβρισκε κανείς πολύ παράξενη την απουσία του σ' ένα από τα αξιολογότερα γεγονότα του αιώνα μας, όπως είναι η συγκρότηση και η δράση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (Π.Σ.Ε.)¹.

Οι ενωτικές τάσεις του ελληνικού πνεύματος², που ξεκινούν από τις αρχές της ελευθερίας και της ανάγκης μιας καταξιωμένης για τον άνθρωπο κι αναπτυγμένης ζωής, που οδηγούν στη θεμελίωση του οικουμενικού πνεύματος και την καθιέρωση γενικώς στη ζωή και ειδικώς στην εκκλησιαστική ζωή της αρχής της καθολικότητας, εμφανίστηκαν εντονότατα και έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη συγκρότηση και δράση του Π.Σ.Ε. Ήταν φυσικό, επομένως, ορισμένοι φορείς του Ελληνικού χώρου — πέρα από εκείνους του Σεπτού Οικουμενικού Θρόνου και της Εκκλησίας της Κύπρου — να συμπράξουν, πρωτοστατώντας μάλιστα, στην εμφάνιση, προβολή και θεμελίωση του πνεύματος αυτού³ στο χώρο της Οικουμενικής Κίνησης των Εκκλησιών.

Αναδιφώντας στα Αρχεία του Π.Σ.Ε., στη Γενεύη, ανάμεσα στο πλούσιο υλικό που έχει σχέση με διάφορες Εκκλησίες, οργανισμούς και πρόσωπα, ξεχώρισα και μερικά έγγραφα που είχαν ιδιαίτερη σημασία ως προς τις σχέσεις Ελλαδικής Εκκλησίας και Π.Σ.Ε., αλλά και που έριχναν φως στο θέμα της στάσης μελών της Ελλα-